

ТАБЛИЦА 1 КЛАСИФИКАЦИЯ НА ФОРМИТЕ НА ТОРМОЗ И ПРЕДПРИЕМАНЕ НА СЪОТВЕТНИТЕ ДЕЙСТВИЯ

Ниво на тормоз	Отговор на институцията	Документиране	Последователност на процедурите за интервенция
<p>ПЪРВО НИВО - НИСКО НАРУШАВАНЕ НА ПРАВИЛАТА: Форми на физически тормоз са например: леко удряне, бутане, щипане, драскане, дърпане на коса, хапане, подритване, замърсяване или разрушаване на нечия собственост. Форми на вербален тормоз са например: подмятания, подигравки, унижение, заплахи, обиди, нецензурни/неприлични коментари; Форми на психически тормоз са например: омаловажаване, клокарене, обиждане, осмиване, засрамване, подвикване, ругане, клеветене, измисляне на прякори. Форми на социален тормоз са например: подмятане на коментари, подиграване, изключване от групови или съвместни дейности, фаворитизация/предпочитания, базиращи на различие, разпространяване на слухове. Форми на сексуален тормоз са например: показване на неприлични жестове и действия, вербален тормоз със сексуално съдържание, разпространение на истории и изображения със сексуален подтекст. Форми на кибертормоз са например: обидни обаждания и изпращане на обидни</p>	<p>На първо ниво, по правило, действията се предприемат автономно от класен ръководител или учител заедно с родител, като се предприема педагогическа работа - индивидуално, за група ученици или за целия клас.</p> <p>При наличие на щети от материален характер - те се възстановяват.</p> <p>По изключение, ако насилственото поведение се повтаря, педагогическата работа не дава резултат, последствията са по-сериозни, ако се касае за насилие от страна на група към индивид или ако едно и също дете бива тормозено нееднократно в ситуации, класифицирани като първо ниво, то тогава следва се да предприемат действия, предписани за ситуации от нива две или три.</p>	<p>Ситуациите от първо ниво не се регистрират.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Верифициране на подозрение или откриване на ситуация на тормоз - подробно информиране за случилото се от всички участници. 2. Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници. 3. Уведомяване на родител 4. Консултации - предприемане на индивидуални разговори с участниците. 5. Мерки и действия от страна на учителите - намиране на решение, което удовлетворява страните и служи за пример на наблюдателите. 6. Мониторинг на предприетите мерки и действия.

съобщения (SMS, MMS, съобщения в социалните мрежи, др.)			
Ниво на тормоз	Отговор на институцията	Документиране	Последователност на процедурите за интервенция
<p>ВТОРО НИВО - ПОВТАРЯНЕ НА ЕДНИ И СЪЩИ НАРУШЕНИЯ НА ПРАВИЛАТА ИЛИ С ПО-СЕРИОЗНИ ПОСЛЕДИЦИ:</p> <p>Форми на физически тормоз са например: шамаросване, удряне, стълкване или късане на дрехи, ритане, обираждане, поене, отнемане и разрушаване на нечия собственост, дърпане на нечий стол изпод него, дърпане за уши или коса.</p> <p>Форми на вербален тормоз са например: подиравки отправени пред целия клас/група, публично унижение, обиди;</p> <p>Форми на психически тормоз са например: изнудване, заплашване, несправедливо наказание, забрана за общуване, отхвърляне и манипулация.</p> <p>Форми на социален тормоз са например: интригантване, разпространяване на слухове, публично отхвърляне и игнориране, неприемане, манипулиране и използване.</p> <p>Форми на сексуален тормоз са например: сексуално докосване, показване на порнографски материали, показване на интимни части на тялото и сваляне на дрехи, подтикване или принуждаване към</p>	<p>На второ ниво, по правило, действията се предприемат от учителите по групи заедно с психолог или педагогически съветник (при наличие на такива), представител на координационния съвет и директор и задължително участие на родител.</p> <p>Ако присъствието на родител не е в най-добър интерес на детето, например би го наранил, застрашил безопасността му или би нарушил процедурата, директорът следва да се обърне към отделите за закрила на детето.</p> <p>Координационният съвет прави оценка на риска и се инициира индивидуална работа по случай.</p>	<p>Ситуацията на тормоз се описва в Дневника за ситуации на тормоз и се предприема работа по случай.</p> <p>Възстановяване на щетите при наличие на такива.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Верифициране на подозрение или откриване на ситуация на тормоз. 2. Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници. 3. Уведомяване на ОЗД и/или органите на МВР при ситуации с по-сериозни последици по преценка на учителите заедно с психолога/педагогическия съветник или директора. 4. Уведомяването е задължително и незабавно, когато се отнася до случаи на сексуален тормоз, проявяващи се в подтикване към сексуални действия. 5. Уведомяване на родител. 6. Консултации. 7. Мерки и действия – работа на координационния съвет: анализ на ситуациите от регистъра и предприемане на индивидуална работа по случай с ученик в риск от тормоз и разписване на индивидуална програма. 8. Мониторинг на предприетите мерки и действия.

<p>сексуални действия, заснемане в сексуални пози.</p> <p>Форми на кибертормоз са например: непокискано заснемане и разпространяване на снимки и видео, злоупотреба с блогове, форуми, социални мрежи, заснемане без разрешение.</p>			
Ниво на тормоз	Отговор на институцията	Документиране	Последователност на процедурите за интервенция
<p>ТРЕТО НИВО - ЗЛОУПОТРЕБА СЪС СИЛА, КАКТО И ПРИ ЕКСТРЕМНИ СИТУАЦИИ, В КОИТО СЪЩЕСТВУВА ОПАСНОСТ ЗА ЖИВОТА И ЗДРАВЕТО ИЛИ ЗА ТЕЛЕСНИЯ ИНТЕГРИТЕТ, ЗА КОЙТО И ДА Е ОТ УЧАСТНИЦИТЕ В СИТУАЦИЯТА:</p> <p>Форми на физически тормоз са например: сбиване, задущаване, събаряне, причиняване на изгаряния и други наранявания, намушкване с остър предмет, провесване от прозорец или високо място, лишаване от храна, излагане на ниски или високи температури и заплашване с оръжие.</p> <p>Форми на вербален тормоз са например: заплахи, обиди, клевети, които накърняват сериозно достойнството, публично унижение и др.</p> <p>Форми на психически тормоз са например: сплашване, измудване със сериозни заплахи, насилствено отнемане на пари и вещи, ограничаване на движението, склоняване за употреба на наркотични и други психотични</p>	<p>На трето ниво, по правило, уведомяването на ОЗД и/или органите на МВР става незабавно от служителя на ДГ, идентифицирал тормоза. Действията на ниво ДГ се предприемат от директор заедно с координационния съвет със задължителното участие на родител и компетентни власти, организации и услуги (центрове за социална работа, здравни центрове, отдел закрила на детето, полиция и др.).</p> <p>Ако присъствието на родител не е в най-добър интерес на детето, например би го наранил, застрашил безопасността му или би нарушил процедурата, директорът следва да информира центъра за социална работа, отделите за закрила на детето и/или полицията.</p> <p>Отговорът на ДГ може да включва насочване към ОЗД и община по силата на координационния механизъм;</p>	<p>Ситуациите на тормоз от трето ниво се описват в Дневника за случай на тормоз, като по тях се предприема интензивна работа по случая, включваща всички участници, правят се оценки на потребностите и план за действие, както и се инициират процедури в съответствие със закона.</p> <p>Ако друга организация или услуга е въвлечена</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Верифициране на подозрение или откриване на ситуация на тормоз и незабавно уведомяване на ОЗД и/или органите на МВР. 2. Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участниците. 3. Уведомяване на родител. 4. Консултации-приемане на индивидуални разговори с участниците. 5. Мерки и действия от страна на координационния съвет, интензивна работа по случая, информиране и насочване към други служби и/или услуги от страна на директора.

<p>вещества, включване в деструктивни групи и организации.</p> <p>Форми на социален тормоз са например: заплахи, изолация, групово измъчване на индивид или група и организиране на затворени групи (банди). последиците от които нанасят други.</p> <p>Форми на сексуален тормоз са например: съблазняване от друго дете или възрастен, злоупотреба с власт при подстрекаване, изнудване, склоняване и/или принуждаване към сексуални действия, блудство, изнасилване, кръвосмешение.</p>	<p>съставяне на Протокол за тормоз и възстановяване на шетата.</p>	<p>в работата с детето ДГ установява връзка с тези организации или услуги и хармонизира дейностите.</p>	<p>6. Мониторинг на предприетите мерки и действия.</p>
--	--	---	--